

Těžkooděnci zavítali za studenty na zátěžový kurs

NOVÁ LOUKA/VODŇANY – Představte si na jedné straně chuligány, výtržníky, provokatéry. Mnohdy posilněné alkoholem a silou davu. Jsou nebezpeční. Představte si na druhé straně chlapy, kteří na sobě mají skoro pětadvacetikilogramovou výstroj a není jim vidět do obličejů. Jsou jako jedno tělo. I oni mají obrovskou sílu. Pokud tito dostanou povel k zahájení akce, strhne se pořádná mela. Ti první se pohybují na hraně zákona, ti druhí v momentě pokynu zákon zastupují. Řeč je o pořádkové jednotce. Takovou má i strakonický region.

Jakmile se na území Jihočeského kraje objeví demonstrace nebo je nahlášen problémový fotbalový zápas, jede pořádková jednotka na místo. Může ale posilovat jiné skupiny kdekoli na území České republiky. Snad se hodí poznamenat, že policisté, kteří jsou členy pořádkové jednotky, to dělají nad rámec svých povinností.

Týdeník Strakonicko byl jednou pozván na cvičení pořádkové jednotky. Konalo se v roce 2011 ve Strakonici na zimním stadionu. Simulace

akce byla jasná – fanoušci se při zápase nechovají zrovna vzorově. Chuligány hráli strakoničtí vojáci. Byť šlo o cvičení, sami po skončení přiznali, že dostat se do rukou pořádkové jednotky není vskutku žádný med. I pouhý divák byl tehdy pěkně vyděšený a svazovala ho podivná tíseň v těle. Není radno dostat se do epicentra konfliktu.

Nutno podotknout, že muži z pořádkové jednotky nesmí zasáhnout do okamžiku, než dostanou rozkaz od velitele opatření. To se stalo například,

Těžkooděnci předvedli i ukázky zásahu. Protivníka hráli studenti.

mnozí možná vzpomenou, při technopárty CzechTek.

Pořádková jednotka se začala v ČR do dnešní podoby rýsovat teprve v roce 2000. Konkrétně po zasedání Mezinárodního měnového fondu v Praze. Do hlavního města tehdy naje- lo podle odhadů až dvanáct tisíc radikálů, odpůrců globali-

zace, z celého světa. Proti nim stálo na jedenáct tisíc policistů z celé republiky. „Demonstranti byli připraveni dokonale. Měli tyče, kameny, zápalné lahve. Policie proti nim nastoupila v obyčejných uniformách, bez přileb a štítů. Mnoho zranění bylo na obou stranách.“

Pokračování na straně 6

Anketa

Travis má poměrně úspěšné studenty. Jak učitel Miloš Hamáček podotkl, jedna z jeho studentek pracuje třeba u útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a velí pěti chlapy. A je z Vodňan. Studentů jsme se proto zeptali, proč si vybrali zrovna tuto školu, jaké jsou jejich další plány a jak zvládli zátěžový kurs.

Filip Bezpalec, Strakonice

Chci být policistou, takže Travis byl jasnou volbou. Když jsem viděl ukázky pořádkové jednotky, musím přiznat, že z těch chlapy jde opravdu strach. Jestli nám chybí vojna? No, možná ano, kvůli disciplíně, ale upřímně, na dva roky jako tenkrát, nebo na rok, to by se mi asi moc nechtělo. Těhle zátěžový kurs je fajn. Máme možnost se poznat jinak než sezením v lavicích.

Táňa Malivojevič, Strakonice

Chtěla jsem se strašně moc naučit střilet a sebeobranu, tahle škola to vyučuje ve třetím ročníku. Jinak mě zajímá právo a psychologie, myslím, že tady se tomu hodně věnují. Tento kurs není jen seznamovací, ale i zátěžový, takže denně běháme, a je to dost náročné.

Zjistila jsem, že se svou fyzickou budu muset něco dělat.

Nikola Krausová, Písek

Mě policejní složky nelákají, policisté to mají strašně složité a hlavně, já bych asi nebyla ta pravá, kdo by měl jít do akce. Báví mě právo. Rozhodovala jsem se mezi gymnáziem a Trivisem, vyhrál Travis, je na právo více zaměřen. Seznamovací týden se mi líbí, ale není to žádný mejdan. Prověřování naší fyziky je fakt záhu. Zrovna dnes poběžíme čtyři kilometry.

Ondřej Pícha, Volyně

Nemám ambice jít k policii. Ale kdyby k tomu někdy přece jen došlo, určitě bych se přihlásil do pořádkové jednotky, protože vyprávění jejich velitele a následné ukázky se mi dost líbí. Chtěl bych studovat právo, takže i na doporučení mého bratrance, který Tri-

vis studoval, to byla jasná volba. A vojna? Myslím, že není potřeba zavádět povinnou základní službu. Kdo chce, může k vojsku jít, každý si k tomu musí dospět sám. Nejsem zastáncem toho být k něčemu donucen. Tento zátěžový týden je fajn. Zatím vše zvládám. A hlavně se mezi sebou lépe poznáme. Je to dobrý nápad.

David Krivanec, Mnichov u Katovic

Tuhle školu jsem si vybral náhodou, nevěděl jsem totiž, kam jít. Vlastně jsem si nakonec vybral dobře, protože já k policii jít chci. Když jsem ale viděl ukázky pořádkové jednotky, nevím, jestli bych to zvládl, ale to se dá asi pod velením naučit. Tento seznamovací, byť zátěžový týden se mi líbí, je to určitě lepší, než přijít první školní den do školy a koukat po sobě z lavic.

Radim Šulc, Strakonice

Zajímá mě sport a baví mě sportování, takže jsem zvolil tuto školu. Mně strašně vadí, když se děje nespravedlnost, když někdo žije na úkor jiných... Kdybych mohl, změnil

bych zákony, ale to se budu muset ještě hodně učit. Tento zahajovací zátěžový kurs je fajn, rozhodně lepší, než jít na začátku září do lavic.

Kristýna Váchová, Krašovice u Vodňan

Od dětství mě fascinuje práce policie, mám ráda napínavé situace. Ukázky pořádkové policie vypadaly složitě, ale určitě bych to dala, když na sobě zapracuji. Do akce bych se jít nebála. Tento kurs na zahájení školního roku je bezvadný. I když jsem sem přijížděla s obavami, jestli si se spolužáky budu rozumět. A rozumím. Sedli jsme si.

Dominik Kočandrle, České Budějovice

Dělám profesionálně karate. Jaké mám úspěchy? Jsem ve své kategorii pětinašobný mistr republiky, pátý nejlepší v Evropě a 15. na světě. Na Trivis jsem šel proto, že chci být voják a po studiu chci jít do Dukly a vydělávat si sportem. Mám jasno. Tento kurs se mi líbí. Zátěžová cvičení zvládám bez problémů. Všechno je v pohodě. -kre-

Těžkooděnci zavítali za studenty na zátěžový kurs

Pokračování ze strany 5

V tomto momentě se začalo uvažovat o lepším vybavení policistů, uvedla pro ilustraci policejní mluvčí Jaromíra Nováková, když představovala pořádkovou jednotku Strakonicka studentům prvního ročníku veřejnoprávní střední školy Trivis ve Vodňanech. Těžkooděnci se na besedu s nimi do areálu Nová louka u Albrechtic na Písecku dostavili osobně.

O technopárty

Velitel družstva strakonické pořádkové jednotky Jiří Trojan studentům vyprávěl o zmíněných technopárty, které byly hitem zejména 90. let minulého století. Právě CzechTek běžel už od roku 1994, po roce 2000 ovšem začal být značně problémový. „Technaři majitelům devastovali pozemky, ti byli nešťastní a nemohli se bránit. Nikde nebyly žádné toalety, všude bahno, všichni opili, i drogy se tam užívaly. Těm mladým ten rámus pochopitelně vůbec nevadil, kvůli této hudbě tam byli. Záznamy v televizích byly vystříhané. Ukazovaly, jak policie ubližuje dětem, ale už neukazovaly, že opilci najíždějí auty do policistů, kteří nesměli zakročit, protože nedostali rozkaz. Pokud velitel družstva nedostane pokyn, nesmí provést zákrok. Protistrana na ně může plivat, provokovat. Je to složité na psychiku. Proto při hlášení se k policii jsou psychotesty velmi přísné,“ přiblížil situaci Jiří Trojan. Všechny zákroky jsou do-

kumentované kameramanem, který je členem družstva pořádkové jednotky. Z těchto záznamů se potom dělají analýzy. Mnohdy se díky nim prokáže, že situace na místě byla zcela jiná, než jak ji odprezentovala některá média.

O demonstracích a migrantech

V živé paměti mají někteří i protiromské demonstrace v Českých Budějovicích v roce 2013. „Vznikly kvůli incidentu mezi dětmi na pískovišti a pustili se do sebe Romové s ostatními obyvateli sídliště. To přilákalo radikály. Demonstrace trvaly celé prázdniny,“ podotkl velitel družstva pořádkové jednotky.

Nebo, a to jsou nejčerstvější zážitky, pomáhalo strakonické družstvo střežit migranty v první vlně v Bělé pod Bezdězem. Byla tam různá etnika a různé emoce. „Migranti zde procházeli kontrolou. Po ní se buď pouštěli, nebo vraceli zpět. Pořádková jednotka zde měla za úkol ochranu zaměstnanců například při výdeji stravy či večer při sčítání. Byly tam patrné rozdíly. Mezi těmi, kteří skutečně utíkali před válkou, a mezi těmi, kteří z válečných míst nepocházeli. Na rodinách s dětmi bylo vidět, že mají respekt z uniforem. Naopak mladí chlapi, když jsme vešli dovnitř, se postavili a naznačovali posunky, že půjdou klidně proti nám,“ popsal velitel studentům, zažil.

Pátání po osobách

Pořádková jednotka může být povolána na pomoc i v případech, že se pátrá po člověku. Takový nácvik proběhl v Boleticích. V noci. „Dopředu jsme scénář cvičení neznali. Například nám neřekli, že v místech, kde se bude pátrat, jsou bažiny. Byla to krásná procházka lesem, jen jsme všichni byli od bahna. Dnes pro pátrání máme speciální mapy přes GPS. Ukazuje nám a zaznamenává, co už jsme prošli a propátrali. Poprvé se tento systém použil, když se v Praze hledala Anička.“

Na slovíčko s kantory

Za studenty Trivisu nepřijela na Novou louku pořádková jednotka jen tak. Prváci z této vodňanské školy mají totiž originální začátek školního roku. Neschází se úderem září v lavicích, ale na zátěžovém kursu na Nové louce. Je to sice tak trochu seznamovací akce, ovšem mládež tady dostává také pěkně do těla. A součástí kursu jsou právě i ukázky od různých složek policie.

„Na tomto kursu jde hlavně o prověření fyzicky nastupujících studentů,“ říká učitel práva a penologie, což je nauka o vězeňství, Miloš Hamáček. Učitel bezpečnostních činností u sborů a tělocviku Jaroslav David s úsměvem doplňuje: „My to z nich vydolujeme, zatím se tito prváci zdají být na dobré úrovni, jsou na tom fyzicky dobře. Kromě tělocviku mají i hodiny sebeobrany, připravujeme je na

to, aby zvládli fyzické testy u armády, policie, hasičů. Trénují to čtyři roky.“

Zátěžový kurs pro prváky začíná sedmikilometrovým pochodem do Temelína. Na Nové louce absolvují také jednu z praxí, kterou musí během studia zvládnout. Lze to přirovnat ke stavu nouze, boji o přežití. Skupiny musí zareagovat na simulované situace. Pokud úkoly splní, dostávají body. „Jde například o záchranu zraněného člověka, kdy figuranta ukryje ve lese. Musí ho po křiku najít včas. Pokud ho nenajdou, ztrácejí body, protože v realu by ten člověk zemřel. Další část studentů mezitím připravuje ohniště. Musí rozdělát oheň bez sirek, z přírodních materiálů. Sami si musí vyrobit závěsy na kotlík a uvařit polévku, aby zchráněnému dali najíst. Většinou vaří na ohni česnečku nebo bramboračku,“ líčí učitelka matematiky, němčiny a péče o zdraví Miluše Eningerová.

Splnit tento úkol také není jen tak. Na ingredience potřebné k vaření je nutné získat dostatek žetonů za správné odpovědi na zadané otázky. Za žetony je možné teprve pak nakoupit potřebné věci. Jedna brambora rovná se jeden žeton... „Jeden ze studentů, původně se učil na kuchaře, vyšvihl na ohni takovou bramboračku, že takovou neumím ani já. Včetně krutonků osmažených na sádle,“ směje se učitelka.